

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גיליון תריב

ערב שבת קודש פ' תרומה, ג' אדר ה'תשס"ו

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', 'חיילי בית דוד' - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ק"ג שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ונ"ו שנה לנשיאותו

יחי אדוננו מורנו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"ר

IN LOVING MEMORY OF MY DEAR MOTHER-IN-LAW

Mrs. Devora Rivka bas Reb Yosef Eliezer ע"ה

Marenburg

Passed away on the second day
of Rosh Chodesh Adar, 5766

ת. נ. צ. ב. ה.

DEDICATED BY HER SON-IN-LAW AND DAUGHTER

Rabbi & Mrs. Yosef Y. and Gittel Rochel שיחיו

Shagalov

Eli Shagalov

B"H

**HAIMISHE DRIVER
CAR SERVICE**

24 Hour Service

15 Passenger Available

CellPhone: (323) 842-3666

Email: haimishedriver@yahoo.com

ב"ה

3 דבר מלכות

מדוע הזכיר רש"י את שמו של רבי תנחומא? / משיחות שי"פ חרומה ו' אדר ה'תשמ"ז

6 זמן הגאולה

שכל ילד בדורנו יצעק שהוא רוצה משיח / פרשת השבוע באור הגאולה

10 המעשה הוא העיקר

להשתדל להיות עשיר בפועל בכל הענינים / הוראות למעשה בפועל

12 יומן תשמ"ו - פרסום ראשון

פרק ח"י / יומן מרחק מהמעשה ונשמע בבית חיינו 770 בחודש אדר

רוצה לנסוע. הנ"ל מיד הסיע אחרונית את הרכב החדש ורץ להביא את הרכב הישן. בינתיים נוצר פקק תנועה עקב ההתרחשות הבלתי צפוי, וכ"ק אד"ש עמד והמתין שיביאו את הרכב הישן כשהוא מביט ברכבים החולפים.

הקהל כולו הי' המום מההתרחשות, והמשיך לשיר ולנגן, אך כ"ק אד"ש - כדרכו בקודש - אינו מעודד את השירה בדרכו לאוהל.

כל הנ"ל נמשך במשך זמן של 4 דקות, אשר נדמו כנצח!

לאחר שהובאה המכונית הישנה, שאל כ"ק אד"ש האם זו אכן המכונית בה נסע אתמול וכשנענה בחיוב נכנס לתוכה. הנהג רץ להביא מהרכב החדש את החת"ת שכבר הועבר לשם וכן עוד חפצים, ותיכף אח"כ יצאו לדרך.

השוטרים המלווים את כ"ק אד"ש לא הבינו כלל מה קורה, ובכלל קשה לתאר איך נראה כל המחזה לעיני העומדים שם.

בגלל המאורע הבלתי צפוי הנ"ל לא הי' אפי' דלק במכונית הישנה, ובדרך לאוהל הוצרך הנהג ר"י קרינסקי להכנס למלא דלק באחת התחנות.

יצויין שבשעת מעשה עמד שם אורח מאחת מחצרות האדמו"רים, וכשראה את כל ה"בלגן" תמה לתומו מה מתרחש. לאחר שסיפור לו שכ"ק אד"ש סירב לקבל את הרכב החדש וכו', נענה ואמר: "זה רבי אמיתי!"

בשעה 7:00 לערך חזר כ"ק אד"ש מהאוהל וכעבור כ-10 דקות יצא לתפלת ערבית. בעמדת החזן התייצב המזכיר חודקוב, לרגל יאר-צייט.

ההרגשה הכללית היתה שכ"ק אד"ש יערוך היום התוועדות לרגל פורים קטן. אחר התפלה עודד כ"ק אד"ש את השירה בידו הק' ונכנס לחדרו. כעבור דקה יצא המזכיר הריל"ג בהודעה שאכן תתקיים הלילה התוועדות בשעה 9:30 הקהל הי' מלא שמחה ועונג, בהתחשב בכך שההתוועדות האחרונה ביום חול התקיימה לפני כחודשיים וחצי בערב זאת חנוכה, והחלו לרקוד בחוץ ולאחר-מכן בפנים.

בשעה 9:35 לערך נכנס כ"ק אד"ש להתוועדות. כשניגנו "ניעט ניעט" ו"שיבנה" החל כ"ק אד"ש למחוא כפיו הק' בשטורעם, וכמובן שהקהל פרץ בשירה מלווה במחאות כפיים, הדבר נמשך כמה דקות, והי' מחזה שלא יתואר.

מתאים להודעת כ"ק אד"ש בהתוועדות שחלוקת הדולרים תהי' באופן של "כפליים לתושי", חילקו ה"טנקיסטים" בסיום 2 דולר לכ"א. בעת החלוקה עבר ילד אחד ולאחר שקיבל את חבילת הדולרים מכ"ק אד"ש נשמטו מידו ונפלו. כשהבחין בזה כ"ק אד"ש קרא לילד ונתן לו עוד חבילה שיהי' בהוספה.

ההתוועדות הסתיימה בשעה 12:20 לערך, בשירת "כי בשמחה תצאו". כעבור דקה או שניים נסע כ"ק אד"ש לביתו.

לע"נ ר' ברוך אשר ב"ר זאב ע"ה שמואלי - נפטר ביום ש"ק פ' בהעלותך, י"ד סיון ה'תשס"ג ולע"נ מרת גי'שא גנ"י בת ר' אפרים ע"ה - נפטרה ביום ש"ק פ' ויחי, ט"ז טבת ה'תשס"ד ת. נ. צ. ב. ה.
יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

מוקדש
לעילוי נשמת הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולאה ע"ה בלוי מו"ל כת"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומוזוה נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים" ולע"נ זוגתו הרבנית חנה ח'י' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל - נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג

יחי המלך

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 917-403-5618
סניף ארץ הקודש: ת.ד. 966 קרית שמואל, מיקוד: 26109 • טל': 8715-770 (04)
דואר אלקטרוני: yechy@neto.bezeqint.net • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

כ"ק אד"ש: הצלחה רבה בכל המצטרך. האם קיבלת את המכתב שלי "אזכיר על הציון"? פרופ' שאקי: חן חן לכ"ק האדמו"ר ותודה רבה. אני נוסע היום לישראל.

כ"ק אד"ש: שתהי' נסיעה כשורה וזכות הרבים מלוותו [ושיצליח בהשפעה שלו בישראל].

כ"ק אד"ש הוציא מכיסו חופן מטבעות ונתנם לפרופ' שאקי באמרו: לצדקה באה"ק.

כ"ק אד"ש: שמעתי שגם במוצאי שבת היתה הצלחה רבה.

פרופ' שאקי: הכל בזכות ברכותיו של האדמו"ר.

כ"ק אד"ש: בפרט שזו סעודה דדוד מלכא משיחא.

כ"ק אד"ש: יש עדיין את הספר שהוציא לאור? כדאי שיוציא את הספר בהוצאה שני' עם הוספות, כוונתי לספר "מיהו יהודי" ושיפיץ את זה.

פרופ' שאקי: בעזרת ה' נוציא את זה שוב.

כ"ק אד"ש: בהצלחה רבה.

פרופ' שאקי פנה ללכת אך כ"ק אד"ש הורה לקרוא לו שוב ואמר: סליחה על הטירחא, כשתוציא את הספר אל תשכח את הכתובת שלי.

פרופ' שאקי: בודאי, בודאי.

כ"ק אד"ש: נקוה שעד אז ניפטר מההטעיה.

לאחר-מכן ספר פרופ' שאקי את מספר המטבעות שקיבל וכשנוכח שקיבל 26 מטבעות (כמנין שם הוי') יצא מלא התפעלות.

שונאן אתנות יחי'

לערך בשעה 2:30 בצהריים, התכונן כ"ק אד"ש לנסוע אל האוהל.

על המדרכה שליד 770 החלו להתאסף קהל גדול מהרגיל של אנ"ש והת', הסיבה: תורם עלום שם קנה לכ"ק אד"ש מכונית קאדילאק חדשה ומשוכללת שהותאמה לו במיוחד (לאחר שהמכונית בה נסע כ"ק אד"ש ב-10 השנים האחרונות נצרכה לטיפולים במוסך חדשים לבקרים, מלבד חוסר הנוחות שבה), וזו היתה אמורה להיות הפעם הראשונה שכ"ק אד"ש נוסע במכונית החדשה.

הקהל הי' בהתרגשות ובמורל גבוה, ולקראת יציאתו של כ"ק אד"ש החלו לשיר ולנגן. כמו-כן הזמינו צלמים וכו' שינציחו את הרגע ה"היסטורי"... והשירה גוברת מרגע לרגע.

בשעה 3:35 הגיע הרגע המיוחל: כ"ק אד"ש יצא מ-770 אל כיוון הרכב, על יד הרכב עמד הנהג ר"י קרינסקי שנראה מתוח מתמיד. כ"ק אד"ש חילק בדרכו צדקה לילדים, וכשהגיע לרכב נעמד, הביט על הרכב ושאל את הנהג מאיפה הרכב הלזה?

הנ"ל הזכיר את שמו של התורם שתורם לכ"ק אד"ש את המכונית במתנה. כ"ק אד"ש הגיב: תחזיר את הרכב לאותו אדם ותאמר לו בשמי "שונא מתנות יחי"!"

אח"כ שאלו כ"ק אד"ש היכן הרכב שנסע בו אתמול, והנ"ל הראה באצבעו לכיוון חנייתו של הרכב הישן שחנה לא הרחק משם על השדרה. כ"ק אד"ש הורה להביא את הרכב הישן שבו הוא

מדוע הזכיר רש"י את שמו של רבי תנחומא?

"תנחומא" הוא מלשון תנחומין. ולכן, "פירש רבי תנחומא" ש"יעקב אבינו צפה ברוח הקודש וכו'", מכיון שענין זה מהוה נחמתן של ישראל

- כאשר בני"י נמצאים בגלות מצרים, במצב דקושי השעבוד, שואכים הם עידוד ונחמה בראותם בעיניהם ממש את עצי הארזים שהביא יעקב ונטע במצרים ● כשנמצאים בחושך כפול ומכופל דעקבות משיחא - אומר רבי תנחומא, מנחמם של ישראל, שאין להתפעל מחשכת הגלות, מכיון שיודעים שהתכלית היא "לבנות משכן במדבר" ● משיחת ש"פ תרומה, ו' אדר ה'תשמ"ז - בלתי מוגה

מהו אמנם גודל ההכרח בפעולתו של יעקב אבינו בהבאת ונטיעת ארזים במצרים לצורך עשיית המשכן **מאתיים ועשר שנים לפני** הציווי דעשיית המשכן?!

ב. והביאור בזה - מרמז רש"י (ב"ינה של תורה⁴) בהזכירו את שמו של בעל המאמר, "רבי תנחומא":

"תנחומא" הוא מלשון **תנחומין**. ולכן, "פירש רבי תנחומא" ש"יעקב אבינו צפה ברוח הקודש וכו'", מכיון שענין זה מהוה **נחמתן של ישראל**:

כאשר בני"י נמצאים בגלות מצרים, במצב דקושי השעבוד, עד לגזירת "כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו"⁵, וכו' וכו' - הרני, מלבד **ההבטחה** ד"ואנכי אעלך גם עלה"⁶,

א. בהתחלת הפרשה¹ נימנו הדברים שנצטוו בני ישראל לנדב למשכן - "וזאת התרומה אשר קחו מאתם גו' תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים ועורות אלים מאדמים ועורות תחשים ועצי שטים וגו'".

ומפרש רש"י² על התיבות "**ועצי שטים**": "ומאין היו להם במדבר, פירש רבי תנחומא, יעקב אבינו צפה ברוח הקודש שעתידין ישראל לבנות משכן במדבר, והביא ארזים למצרים ונטעם, וצוה לבניו ליטלם עמהם כשיצאו ממצרים".

[.] נשאלת השאלה³ אצל "תלמיד ממולח":

(1) כה, ג-ה.

(2) שם, ה.

(3) בחלקה הראשון של השיחה נתבארו ענינים נוספים בפרש"י זה ונדפסו ב'התוועדיות' תשמ"ז ח"ב ע' 535 ואילך, וכאן מובא רק המבואר ע"פ "יינה של תורה".

(4) ראה "היום יום" - כט שבט.

(5) שמות א, כב.

(6) ויגש מה, ג-ד.

שואבים הם עידוד ונחמה **בראותם בעיניהם ממש את עצי הארזים** שהביא יעקב ונטע במצרים, מכיון ש"צפה ברוח הקודש שעתידין לבנות משכן במדבר", **"וצוה לבניו** (ובניו לבניהם אחריהם, וכן הלאה) **ליטלם עמהם כשיצאו ממצרים!"**

כלומר: עצי שטים לצורך עשיית המשכן גופא – היו יכולים אמנם להשיג גם באופן אחר, אבל, כדי שתהי' **נחמתן של ישראל** (ענינו של רבי **תנחומא**) – הוצרך יעקב אבינו להביא ארזים ולנטעם במצרים, ולצוות לבניו שיטלום עמהם כשיצאו ממצרים, כדי שבמשך כל זמן גלות ושעבוד מצרים יהיו **לנגד עיניהם עצי הארזים** שנטע יעקב אבינו על מנת שיטלום **כשיצאו ממצרים**, היינו, שעצי ארזים אלה מסמלים וממחישים את גאולתן של ישראל.

ג. ומכאן באים לענין של נחמה גם בנוגע לגלותנו זה האחרון:

כשנמצאים בחשכת הגלות, "כל הגלויות נקראו ע"ש מצרים"⁷, ב"מדבר העמים"⁸, "נחש שרף ועקרב וצמאון גו"⁹, חושך כפול ומכופל דעקבות משיחא – אומר רבי **תנחומא**, מנחמם של ישראל, שאין להתפעל מחשכת הגלות, מכיון שיודעים שהתכלית והמטרה היא **"לבנות משכן במדבר"**, היינו, לעשות ממציאיות ה"מדבר" משכן ומקדש לו ית', דירה לו ית' בתחתונים,

עד לקיום הציווי "ועשו לי מקדש"¹⁰ כפשוטו, בביהמ"ק השלישי, שבו יתגלה גם המשכן שעשה משה, משכן המדבר.

ויש להוסיף בזה – בהקדמה:

(7) ב"ד פט"ז, ה.

(8) יחזקאל, כ. לה. וראה לקו"ת מסעי פח, ג ואילך.

(9) עקב ח, טו.

(10) פרשתנו כה, ח.

לאחרי ש"יעקב אבינו צפה ברוח הקודש" שיצאו ממצרים ויעשו משכן כו' – כיצד יתכן שלאח"ז יהי' ענין של חורבן וגלות, "בנים שגלו מעל שולחן אביהם"¹¹! והמענה לזה – ע"פ דבריו של **יעקב אבינו**, אשר, גם בידעו אודות כל ההבטחות שהבטיח לו הקב"ה, "ואתה אמרת היטב איטיב עמך וגו"¹², הוצרך **להתפלל ולבקש** מהקב"ה, באמרו "שמא משהבטחתני נתלכלכתי בחטא"¹³.

אמנם, לאחרי שרואים בפועל שהקב"ה קיים את הבטחותיו – אזי יודעים שאין מקום לחשש כו', כלומר, דבר ברור הוא שהקב"ה מקיים את הבטחותיו, וכפס"ד הרמב"ם¹⁴ "כל דבר טובה שיגזור הא-ל... אינו חוזר".

ד. ובנוגע לעניננו:

הקב"ה הבטיח לגאול את ישראל, והתורה מעידה שכבר "כלו כל הקיצין"¹⁵, עוד בזמן הגמרא...

וגם ענין התשובה ("אין הדבר תלוי אלא בתשובה"¹⁵) ישנו כבר – כדברי רבינו הזקן באגה"ת¹⁶ בנוגע לברכת "סלח לנו כו' ברוך אתה ה' חנון המרבה לסלוח", ש"אין כאן שום ספק כלל מאחר שבקשנו סלח לנו מחל לנו", ומוסיף, "ואילו לא היינו חוזרים וחוטאים היינו **נגאלין מיד**, כמו שאנו מברכין בא"י **גואל ישראל**", ועאכו"כ בנוגע לתשובה דיוהכ"פ, שאז לא שייך החשש ד"חוזרים וחוטאים", לפי ש"שטן ביומא דכיפורי לית לי רשותא לאסטוני... השטן בגימטריא תלת מאה ושיתין וארבעה הוי,

(11) ברכות ג, סע"א.

(12) וישלח לב, יג.

(13) פרש"י שם, יא.

(14) הל' יסוה"ת פ"י ה"ד.

(15) סנהדרין צז, ב.

(16) פרק יא.

וי' שג, ת' אק"ר: תפילת מנחה היתה צריכה להיות בזמנה (3:15), אולם לפני כן נכנסו חתן והוריו (לא מאנ"ש) לקבל סידור, ולבסוף אמר להם כ"ק אד"ש שיודיעו להריל"ג' הוודיע לקהל בביהכנ"ס שאינו יוצא למנחה. למעריב יצא כ"ק אד"ש בזמנה, ומיד לאח"ז נסע הביתה.

וי' ג' אק"ר: כשיצא כ"ק אד"ש מתפילת ערבית, לערך בשעה 6:30, הקהל לא ניגנו, ובעמדו ליד פתח 770 הסתובב כ"ק אד"ש לעבר העומדים מאחוריו ואמר בהניפו את ידו הק': "מ'זאל מכריז זיין אז ס'איז חודש אדר!"

כמובן שמיד החלו לנגן "דידן נצח" וכ"ק אד"ש סימן בידו הק' כמ"פ בחזקה להגביר השירה. הקהל יצא מגדרו והחלו לרקוד מחוץ לביהמ"ד.

אח"כ נכנסו לזאל למעלה והוודיע את מה שאמר כ"ק אד"ש, ומיד החלו גם שם לרקוד וירדו למטה בריקוד שנמשך לכל אורך בית המדרש הגדול למשך זמן ארוך! כך גם בישיבת "אהלי תורה" רקדו והתוועדות עד הבוקר!

לאחד מאנ"ש שביקש היום ברכה לילדים ענה כ"ק אד"ש: "שמחה פורצת גדר!"

וי' תא"ש, י"א אק"ר (בג' דידן נצח!) - יום האחרון של הדיונים בבית המשפט:

בשעה 3:15 לערך יצא כ"ק אד"ש לנסוע לאהל. הנהג היה המזכיר הריב"ק, מפני שהר"י קרינסקי נכח בבית המשפט היום.

ליד המכונית נתן כ"ק אד"ש צדקה לפעוט שהי' בידי אמו, ואח"כ נופף לעברו בידו הק' כמ"פ גם בעת ישבו במכונית. כשנכנס למכונית סימן כ"ק אד"ש בידו הק' להגברת שירת "דידן נצח" של העומדים שם. בדרך לאהל במכונית עיין כ"ק אד"ש בפרטיות בקובץ "דידן נצח" שיצא ע"י ה"כולל אברכים" (השלישי במספר מאז שהחל לצאת-לאור). בשם הנהג שמעתי שכ"ק אד"ש עיין ממש בכל עמוד בפרטיות.

בעת המשפט היו התפתחויות מאוד טובות לטובתנו, וממתנינים בכל יום לבשורת ה"דידן נצח".

וי' ש"י, י"ג אק"ר, ז' אק"ר: אורחים רבים המקורבים לחב"ד הוזמנו ל"שבת פגישה" מטעם הוועדה לדוברי עברית בראשות שרגא זלמנוב שי'. הנ"ל הכניס בקבוק "משקה" לכ"ק אד"ש עבור התוועדות. גם מטעם כולל חב"ד הכניסו בקבוק משקה עבור הדינער שעורכים במוצ"ש. בדרך כלל אם כ"ק אד"ש אינו מתכוון לקיים התוועדות בש"ק הוא מוציא את בקבוקי המשקה בערב ש"ק. היום לא הוציא כ"ק אד"ש את ה"משקה" ולפי-זה הבינו בפשטות שתהי' התוועדות. אולם להתפעת כולם לא התקיימה בסופו של דבר התוועדות, ואת בקבוקי ה"משקה" נתן כ"ק אד"ש במוצ"ש.

וי' ראשון, י"ג אק"ר - פרויף קטן: כ"ק אד"ש הגיע מביתו בשעה 10:20 לערך, וכרגיל חילק מטבעות לצדקה לכולם. בין העומדים הי' ח"כ פרופ' אבנר חי שאקי שהגיע לקבל את ברכת כ"ק אד"ש קודם חזרתו ארצה באותו יום (הנ"ל הגיע במיוחד מאה"ק כדי להשתתף בדינער של כולל חב"ד אמש).

בדרכו לחדרו הנהג כ"ק אד"ש בראשו הק' בחיך לפרופ' שאקי, ואח"כ נכנס לחדרו. כשיצא לחץ את ידו של פרופ' שאקי, נתן מטבע לאשה שעמדה שם ואח"כ פנה שוב לדבר עם פרופ' שאקי, להלן תוכן שיחתם ע"פ סרט ההקלטה בפרסום ראשון:

הננו מגישים בזאת לקהל קוראינו שיחיו – חלק ח"י מתוך יומן
המהנעשה ונשמע ב"בית חיינו" 770 בשנת תשמ"ו

בהזדמנות זו אנו פונים לכל מי שיש תחת-ידו יומנים או רשימות משנת תשמ"ו
– לשולחם אלינו כדי לזכות בהם את הרבים, וזכות זו תעמוד לו ולכל בני-ביתו

נערך ע"י מערכת "יחי המלך" - ע"פ רשימה פרטית*, 'בלי אחריות'

ל"י ע"ק פ' תרומה: כ"ק אד"ש חזר מהספריה בשעה 9:40 לערך. בדרכו עמדו כמה ילדים (לא
מאנ"ש) שאיחלו לו "גוט שבת" וכ"ק אד"ש השיב להם "גוט שבת". א' מהילדים הושיט את ידו
וכ"ק אד"ש לחץ את ידו בפנים שוחקות, כך עשו גם שאר הילדים שעמדו שם.

כשנכנס לחדרו הסתובב לעבר המזכירות, ומיד נכנס הריל"ג וכ"ק אד"ש אמר לו שרוצה
לראות את השיחות של תשל"ד. הנ"ל יצא להביא את הספר ובקהל החלו כבר דיבורים על
התועודות שמן הסתם תתקיים מחר.

י"ק ע"ק פ' תרומה, ו' א"ק ר"י: בשעה 1:35 לערך נכנס כ"ק אד"ש להתוועדות.

את השיחות אמר כ"ק אד"ש בקול נמוך מהרגיל. בעת השיחות היו כמה התבטאויות
מיוחדות של כ"ק אד"ש שזמן רב לא נאמרו.

לאחרי חלוקת המשקה החל כ"ק אד"ש לנגן "והריקותי לכם ברכה" (את המילים הראשונות
והריקותי לכם" לא שמעו כלל ורק את המילה "ברכה" שמעו) תוך כדי שהוא מעודד בידו הק'
את השירה.

י"ק א"ש, ו' א"ק ר"י: בשעה 3:10 לערך נסע כ"ק אד"ש לאהל. בדרכו למכונית בירך בפרוזודור
מחותנים בברת מז"ט. בחוץ עמדו החתן והכלה וכ"ק אד"ש בירכם ב' פעמים במז"ט בחיוך.

כ"ק אד"ש חזר מהאוהל בשעה 7:25 לערך. לאחר מעריב נכנס לכ"ק אד"ש ד"ר וייס שי'
(שהגיע לחתונה הנ"ל) ושהה בחדרו הק' למשך 20 דקות. אח"כ יצא ד"ר וייס לחופה, וכמה
דקות אחרי החופה יצא כ"ק אד"ש ובירך את החתן והכלה ושעמדו בחוץ ליד ג"ע התחתון
בברכת מז"ט כמ"פ ובחיוך. אח"כ נסע לביתו.

(* עריכת היומן נעשתה ע"פ מספר יומנים של אנ"ש והתמימים אשר שהו באותה תקופה ב"בית חיינו" – 770,
והעלו על הכתב את אשר ראו בעצמם או שמעו מאחרים. מטבע הדברים יתכן שנפלו אי-אלו טעויות ביומנים אלו
אשר חלקם נכתב לעיתים בצורה בלתי ברורה, ואנו מתנצלים ע"כ מראש ו"שגיאות מי יבין".

שס"ד יומי אית לי רשותא כו' ביומא
דכיפורי לית לי רשותא כו"17 – הרי בודאי
ובודאי שתיכף ומיד לאחרי התשובה
דיוהכ"פ צריכה לבוא הגאולה.

ומכיון שלאחרי כל זה עדיין לא בא –
מתעוררת השאלה והדרישה והצעקה
האמיתית של בני": "עד מתי"?!...

והמענה היחידי לשאלה ודרישה וצעקה
זו הוא – שהקב"ה ממלא את בקשתם
ודרישתם של ישראל, ומביא תיכף ומיד את
הגאולה האמיתית והשלימה, גאולה
כפשוטה בפועל ממש!

וכמרומו בדיוק לשונו של רש"י "פירש
רבי תנחומא" – שענין הנחמה ("תנחומא")
הוא באופן ד"פירש": (א) לא דרש, דרוש
ופשט'ל יפה, כי אם, פשטות הענין, היינו,
הנחמה וגאולה כפשוטה ממש, שהרי לא
יתכן שה"גלות" יהי' בפועל ובפשטות,
ואילו הנחמה – באופן של "דרש" בלבד...
(ב) "פירש" מורה על ביאור והרחבת הענין,
כידוע¹⁸ הביאור בלשון "פירש הבעש"ט",
מלשון "פאנאנדער-געשפרייט", שבזה
מודגש עוד יותר שהגאולה היא כפשוטה
ממש.

וכידוע¹⁹ מענה אדמו"ר מהר"ש לאביו
הצ"צ ע"ד הצורך בגאולה כפשוטה:

כששאל המהר"ש אצל הצ"צ ע"ד ה"קץ"
דשנת תר"ג²⁰, היתכן שמישיח לא בא,
והשיב לו, הרי נדפס ה"לקוטי-תורה" (גילוי
פנימיות התורה, תורתו של משיח) – נענה

המהר"ש ואמר: הכול טוב ויפה, אבל, בני'
רוצים וצריכים משיח כפשוטו, בפועל
ממש, למטה מעשרה טפחים!

כלומר, ע"פ תורה יש מקום לב' הדעות
כו', ומי הוא זה שמגלה וקובע שצריכה
להיות הגאולה כפשוטה ממש – אדמו"ר
מהר"ש, שדרכו המיוחדת מתבטאת
בפתגמו הידוע²¹ "לכתחילה אריבער",
ובהדגשת שלילת ההנהגה באופן אחר,
העולם סבור שיש לילך 'ארונטער', וכשלא
יכולים, הולכים 'אריבער', ואילו אני סבור,
שצריכים לילך מלכתחילה אריבער", היינו,
שמי שאינו הולך בדרך ד"לכתחילה
אריבער", שייך הוא לסדר והנהגה דעולם!

ויה"ר שמהדיבור אודות "פירש רבי
תנחומא" נזכה תיכף ומיד לנחמתן של
ישראל, נחמה כפשוטה ממש, בפועל ממש,
למטה מעשרה טפחים – גאולה האמיתית
והשלימה ע"י משיח צדקנו, שאז, תהי' גם
שלימות הנחמה על הגלות, "אודך ה' כי
אנפת בי"²².

ותיכף ומיד – "ואתה תצוה את בני
ישראל גו' להעלות נר תמיד"²³ (כפי
שהולכים לקרוא בתפלת מנחה), שזוכים
לראות את הדלקת המנורה בביהמ"ק
השלישי, שיבנה במהרה בימינו ממש.

[בסיום השיחה כל הקהל צעק (ואח"כ
ניגן) "עד מתי". אח"כ התחיל כ"ק אדמו"ר
שליט"א לנגן "ניעט ניעט ניקאווא" ואח"כ
הזכיר ע"ד אמירת ברכה אחרונה].

(17) יומא כ, רע"א.

(18) לקו"ש ח"ז ע' 64 הערה 40. ח"ח ע' 354 הערה

21. ועוד.

(19) לקו"ש ח"ז ע' 80 הערה 70. ח"ח ס"ע 490

ואילך. ועוד.

(20) מאמרי אדה"ז – פרשיות ח"א ע' תיט ואילך.

חש"ש תורת שלום ע' 237.

(21) אג"ק אדמו"ר מוהרי"צ ח"א ע' תריז. לקו"ש

ח"א ע' 124. ועוד.

(22) ישע"י יב, א.

(23) ר"פ תצוה.

יש לראות שכל ילד בדורנו יצעק שהוא רוצה משיח

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

א. ישנם הטוענים: כיצד מדברים עם ילדים על משיח? הרי משיח הוא ענין נעלה, עד שמשיח הוא כליל המעלות ומבחר המין האנושי, ואם-כן - כיצד מורידים ענין כה נעלה לילדים, ומקשרים זאת עם פרסים וצעצועים וכו'?

וכאשר שואלים זאת שליח חב"די, הרי שבתחילה, מצד החושך כפול ומכופל, הוא מתבלבל ו"נרעש" לגמרי ("אינגאנצן צוטומלט")!

אח"כ נהי' לו חלישות מה בענין - שהרי שאלו אותו שאלה - במילא הוא ניגש לספר זאת לשני, ופועל גם אצלו חלישות!

ויתירה מזו: אמנם גם השואל יודע את מעלת המשיח - אבל הוא הרי שליח חב"די שלמד חסידות, ויודע שמעלתו של משיח היא עד כדי כך שענינו "יחידה"¹ - היחידה של כלל ישראל בכל הדורות, ויודע ענינים נוספים שהחסידות אומרת על משיח, ובין אם הוא מבין כל מה שכתוב בחסידות, או שמבין שלשה-רבעים או חצי, עכ"פ הוא יודע את מעלת המשיח יותר ובאין-ערוך מהשואל -

ואם-כן, כיצד באמת אפשר לגלות ענין כה נעלה כמשיח - לילדים כפשוטם?! וכאשר מדבר עם השני ומסביר לו את כל העילויים וכו' - הרי זה פועל עליו חלישות!

ב. שאלו אותך שאלה - מה אתה מתבלבל ונבהל? - שב לכמה דקות ותתבונן, אבל **ביגיעה**, ו"יגיעת ומצאת תאמינ"²! ותחשוב בבטחה, דמכיון שהנך הולך בשליחות כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו - הרי פשוט הדבר שזהו בודאי אמת!

ולכן, תסביר גם לשני בדרכי נועם ובדרכי שלום שזו אמת, ובמילא - שגם הוא צריך לעסוק בזה.

ג. והביאור על טענה הנ"ל:

הלא התורה כולה ניתנה לכל בני", גם לילדים, שהרי "תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב"³, זאת-אומרת שיש לחנך את הילד **בכל** עניני התורה ומצוותי, ועאכו"כ בנוגע ל"ג עיקרי האמונה, שאחד מהם⁴ הוא העיקר ד"אחכה לו בכל יום שיבוא", הענין דביאת המשיח.

ומזה מובן, שצריכים לחנך את הילד גם לעיקר זה - הענין דמשיח, שאם לא כן יהיו אצלו י"ב עיקרים בלבד, והרי ישנם י"ג!

ולכן צריכים לדבר על כך עם כל ילד.

(1) ראה סה"מ תרצ"ט ע' 207 בשם הרמ"ז. (2) מגילה ו, ב. (3) ברכה לג, ד. (4) עיקר הי"ב.

ועוד והוא העיקר - בענין שהזמן גרמא - בניית בית המקדש השלישי בפשטות ממש: לאחרי כל הפירושים בפסוק "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם", כולל הפירוש "בתוך כל א' וא'" - הרי אין מקרא יוצא מידי פשוטו, לכל לראש הפירוש בזה בנוגע להלכה למעשה - שלבני ישראל ישנו החיוב לבנות את בית המקדש.

לבנות את בית המקדש השלישי בפשטות ממש

ובנוגע אלינו הכוונה - לבנות את בית המקדש השלישי, בפשטות ממש, כפס"ד הרמב"ם¹⁰ שיבנה ע"י משיח צדקנו, "ובנה מקדש במקומו"¹¹, וע"פ דברי הרמב"ם "הכל חייבים לבנות ולסעד בעצמן ובממונם, אנשים ונשים כמקדש המדבר", מובן שכך הוא גם בנוגע לבית השלישי, שכל יהודי ישתתף בזה ע"י נדבותיו, אנשים נשים, ויש לומר - גם טף (כשם שה' בנדבת המשכן).

ובפרט שבדורנו זה כבר חינוכו והרגילו ילדים יהודיים קטנים - וממשיכים בזה - לתת צדקה: נוסף לכך שעושים אותם שלוחים לתת לצדקה, נותנים להם גם כסף שנעשה ממונם הפרטי, בכדי שהם יתנו מכספם הפרטי לצדקה.

(משיחות לילדות ד', ה', ו' ושבת קודש פ' תרומה ה'תשנ"ב - מוגה. תרגום מאידית*)

(9) שבת סג, א. וש"ג. (11) ל' הרמב"ם שם ספי"א.

(10) הל' מלכים רפ"א ובסופו. וראה לקו"ש ח"ח ע' (* התרגום הוגה ותוקן מחדש על-ידינו. המו"ל. 418 ואילך. וש"ג.)

המדור מוקדש

לעילוי נשמת הרה"ח זלמן לייב ב"ר יעקב יצחק ע"ה עסטולין

נפטר ביום ט"ו אדר א' ה'תשס"ה

ת. נ. צ. ב. ה.

יה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם בגאולה האמיתית והשלימה

המדורים "דבר מלכות" ו"זמן הגאולה" מוקדשים

לעילוי נשמת **אורי אהרן יואל** בן **יוסף ארי לייב ז"ל** - נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב

ולעילוי נשמת **פאולין רות** בת ר' **יצחק ע"ה** - נלב"ע ביום ב' דחה"ש, ז' סיון ה'תש"ס

ולעילוי נשמת מרת **חשא** ב"ר **נטע אורי ע"ה** ובעלה ר' **יוסף ארי לייב** ב"ר **משה באר ע"ה**

ולע"נ ר' **מאיר** ב"ר **עבי ע"ה שנאל**

יה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

ולזכות זוג' - תבלחט"א - מרת **חי' רחל** בת **שפירנצא שנאל**

ולזכות כל בני משפחותיהם שיחיו - לברכות עד בלי די

להשתדל להיות עשיר בפועל בכל הענינים

[. .] הלימוד מכל האמור:

לכל לראש נלמד מכך – שהקב"ה פוסק בתורתו הקדושה, התורה הנצחית לכל הדורות ובכל המקומות – שכל יהודי שייך לכל לראש ל"זהב". ובפשטות – שכל יהודי צריך להיות בעשירות, הן ברוחניות והן בגשמיות – עשירות בפשטות ממש!

יתירה מזו: לא רק שהוא צריך עשירות – אלא שלכל יהודי ישנה עשירות בפועל. ואפילו אם זה לא נמצא בגלוי ובגשמיות – אי"ז משום שהיא לא קיימת ח"ו, אלא שיהודי צריך לגלות זאת ע"י עבודתו. ואדרבה: עי"ז שמגלים זאת מתוך החושך – ה"ז נעשה באופן דיתרון האור מן החושך¹, תוספת ריבוי של שפע רב דגשמי ברכה, באופן של תגבורת החיות², שנעשה שטפון של גשמי ברכה אך ורק למעליותא, עד שזה מהפך את השטפונות שלא למעליותא לשטפונות דטוב וקדושה (עד להכנה ד"מלאה הארץ דיעה את ה' כמים לים מכסים"³).

ועאכו"כ בדורנו זה – הדור האחרון בגלות ודור ראשון של גאולה – לאחרי שסיימו הכל, וצריכה להיות רק קבלת פני משיח צדקנו בפועל – ודאי שהקב"ה מברך כל יהודי בעשירות בזהב בגשמיות וברוחניות, עד באופן (כפי שהי' ב"מי צאתך מארץ מצרים" כן הוא גם עתה "אראנו נפלאות"⁴) – ש"אין לך כל אחד ואחד מישראל שלא היו עמו **תשעים**⁵ חמורים לובים טעונים מכספה וזהבה של מצרים".

מכך ישנה מיד הוראה ברורה – שיהודי צריך להשתדל להיות עשיר בפועל בכל הענינים, מתחיל מעשירות ברוחניות, אין עשיר אלא בדעת⁶, להיות עשיר בתורה ומצוות, ועד גם – עשירות בגשמיות, בכדי שיוכל לקיים תורה ומצוות במנוחת הנפש ומנוחת הגוף (כפס"ד הרמב"ם⁷), ויוכל להרבות בנתינת הצדקה וקיום המצוות בהידור, והידור לפנים מהידור וכו', ובכלל – לנצל את העשירות ("זהב וכסף ונחושת וגו'") כדי לעשות מביתו הפרטי משכן ומקדש לה' (ושכנתי בתוכם בתוך כל אחד ואחד), כולל – גם ע"י נתינה לצדקה לבנות בית הכנסת ובית המדרש כפשוטו, "מקדש מעט"⁸.

(1) קהלת ב, ג.

(2) ולהעיר מהשייכות לאדר (שהוא בתקופת גשמים) – "אדר פירושו תוקף וגבורה, כמו אדיר במרום ה', ובביצה דט"ו ע"ב הרוצה שיתקיימו נכסיו יטע בהן אדר, שנאמר אדיר במרום ה' כו" (לקוטי לוי"צ על פסוקי תנ"ך ומארז"ל ריש ע' צט).

(3) ישע"י יא, ט. רמב"ם בסיום וחותם ספרו.

(4) מיכה ז, טו.

(5) ולהעיר מהשייכות לשנת הצד"ק. וראה עיון יעקב לע"י בכורות ה, ב.

(6) ראה כתובות סח, א. וראה נדרים מא, א.

(7) הל' תשובה רפ"ט.

(8) יחזקאל יא, טז. מגילה כט, א.

ד. ולכאורה אפשר לטעון: כיון שהילד נמצא בארצות-הברית – מדינה שיש בה הכל בהרחבה, מלכות של חסד, וצריך להתאים את החינוך להנהגות המדינה – לכן אפשר להסתפק בדיבור עם הילד על תורה ומצוות ולשם מה צריך "להסעיר" ("טומלען") אותו אודות משיח!?

אלא רק יאמר לילד שמשיח הוא דבר נעלה ביותר (בדוגמת כלי זהב שמניחים אותו על מדף גבוה), וכשיתבגר – יסביר לו זאת יותר באריכות וכו';

אבל לגשת לילד ולומר לו: תצעק שאתה רוצה משיח, תשיר ניגון באנגלית, ותקבל סוכרי' – על-כך הוא טוען: כיצד אפשר לקחת ענין כה נעלה ולהורידו לילד!?

אומרים לו: הענין דביאת המשיח הוא אחד מהי"ג עיקרים, ובמילא צריכים להסבירו לילד ולחנך אותו לכך.

ובאם אין מלמדים זאת לילד, הרי זה היפך מעיקר באמונה, היפך התורה!

ה. אבל, לאחרי הכל, עדיין טוען הוא:

היתכן לקחת ענין כ"כ נעלה כמשיח, ולקשרו עם פרסים, משחקים וסוכריות, ענינים כה פשוטים!?

והביאור בזה:

הרמב"ם כותב בפ' המשניות⁵, ועד"ז מובן מהל' תשובה להרמב"ם⁶, שחינוך הילד צריך להיות באופן שמתחילים קודם לחנכו בענינים השייכים אליו, ממתקים, כבוד המדומה וכיו"ב, שזהו הענין ד"מתוך שלא לשמה בה לשמה"⁷. ונמצא, שצריכים להתחיל ב"שלא לשמה" – ענינים פשוטים, כנ"ל.

ואף שיש ללמוד את התורה לשמה, ואפ"י בשביל גן-עדן ועולם הבא זה עדיין "שלא לשמה" כיון שהלימוד צריך להיות לגמרי "שלא על מנת לקבל פרס"⁸ – אבל בינתיים, כל זמן שהוא עדיין לא אוהז ב"לשמה" ואינו שייך עדיין לענינים נעלים, הנה בכדי לפעול עליו, מוכרחים לדבר עמו לפי ערכו ולחנכו בענינים השייכים אליו, גם אם זה פרסים, כסף או סוכריה וכיו"ב.

ולכן מבקשים שיסבירו לילדים את ענין המשיח, וגם יסבירו להם שכאשר משיח יבוא יהיו להם הרבה ממתקים וכיו"ב, כי דוקא בכך אפשר לפעול עליהם.

1. ענין זה – שבכדי לפעול קיום המצוות יש לדבר עם זה שרוצים לפעול עליו לפי ערכו – מוצאים גם בתורה שבכתב:

הפסוק אומר⁹ "אם בחוקותי תלכו גו' – ונתתי גשמיכם בעתם וגו'", רואים שמבטיחים שכר גשמי ד"ונתתי גשמיכם בעתם וגו'" בכדי לפעול שיקיימו מצוות.

ועד"ז מוצאים גם בפסוק¹⁰ "פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון":

מפרשים מסבירים¹¹ שהמילה "רצון" בפסוק זה כוונתה ל"רצון" של ה"חי" (האדם

(5) לסנהדרין פרק חלק ד"ה וכת חמישית. (8) אבות פ"א מ"ג. רמב"ם הל' תשובה שם ה"ד.

(6) פ"י. (9) בחוקותי כו, ג-ד.

(7) פסחים נ, ב. רמב"ם שם ה"ה. הל' ת"ת פ"ג ה"ה.

(8) הל' ת"ת לאדה"ז פ"ד ס"ג.

(9) ראה פרש"י, מצו"ד ועוד עה"פ.

המבקש מהקב"ה), יוצא אם-כן מפסוק זה שהקב"ה "פותח" את כל עניניו ("פותח את ידיך") בכדי לתת ל"חי" את ה"רצון" שלו, מה שהוא רוצה.

ז. עפ"ז יובן גם ענין שהרמב"ם כותבו בשייכות לביאת משיח:

בסיום ספרו "יד החזקה" כותב הרמב"ם¹², בתור פסק-דין להלכה, שכאשר משיח יבוא יהיו "כל המעדנים מצויין כעפר", ש"מעדנים" הכוונה למעדנים בגשמיות כפשוטו, בשר שמן ויין ישן.

דלכאורה, הרמב"ם מדבר שם על מה שיהי' כאשר משיח יבוא, וכותב – בתור פס"ד להלכה – שבני ישראל יהיו מונחים אז בהשגת אלקות, "שיגו דעת בוראם" – ואיך מתאים ונכנס שם הענין ד"מעדנים מצויין כעפר"? והרי מעדנים הינם ענינים ששייכים ל"משכא דחויא"¹³, והסיבה שהם יהיו "מצויין כעפר" – כדי שלא יצטרכו לטרוח בשביל זה.

והביאור בזה – ע"פ הנ"ל:

כאשר הרמב"ם כתב שכשמישיח יבוא "המעדנים מצויין כעפר", הוא רצה בזה להסביר את ענין ביאת המשיח גם לילד וכיו"ב שאצלו "מעדנים" תופסים מקום, ואי אפשר לומר לו כעת שע"י ביאת המשיח יובנו כמה ענינים בתורה מאחר שהוא אינו מבין את המעלה שבזה וצריכים להמתין עד שיגדל ויתבגר, אלא מוכרחים לדבר עמו דוקא על ענינים של "מעדנים" כנ"ל – ומטעם זה כותב הרמב"ם שבביאת המשיח "המעדנים מצויין כעפר".

ואע"פ שישנו הדיוק בלשון "כעפר", שהמעדנים לא יתפסו מקום ויהיו חשובים כמו עפר מכיון שלא יהיו מונחים בזה אלא בלהשיג דעת בוראם (כנ"ל), שלכן הוא נוקט בלשון "כעפר" דוקא – אבל כעת הרי המעדנים תופסים מקום אצל הילד, ולכן אומר לו הרמב"ם שהמעדנים יהיו "מצויין כעפר" (בפשטות) כי דוקא עי"ז אפשר לכבוש את לבו.

ח. ועפ"ז יובן גם האמור לעיל אודות חינוך הילדים בנוגע למשיח, שצריכים לומר להם שלעת"ל יהי' ריבוי ממתקים וכיו"ב – דלכאורה, מובן ופשוט שהתורה לא תצוה לומר שום דבר שקר – ואם-כן, איך מצוה התורה לחנך כך את הילד, שבכדי לכבוש את לבו יאמרו לו שכאשר יבוא משיח יהי' ריבוי של ממתקים!?

אלא היות והרמב"ם כותב שבביאת המשיח יהיו "המעדנים מצויין כעפר", מובן שכך היא האמת, וכאשר אומרים זאת לילד אין זה מהשפה ולחוץ – אלא אכן כך זה באמת (ורק שלא יהיו מונחים בזה אז, וכנ"ל).

ט. [. . .] והנה, בנוגע לתינוקות במיוחד מוצאים מדרש נפלא:

עה"פ "ודגלו עלי אהבה"¹⁴, אומר המדרש¹⁵: "אפילו התינוק מדלג על האזכרה כמה פעמים . . . אמר הקב"ה ודילוגו עלי אהבה".

כלומר: אפילו אם ילדים – תינוקות של בית רבן – רוקדים או קופצים (כדרך התינוקות שהם רוקדים ומקפצים קודם הלימוד או אחר הלימוד) על "שמות" של קלף, או בזמננו – על ספרים [כי הם לא מבינים את קדושת הענין, ואפילו אם כן – הם אינם יכולים להשמר

(12) סוף הל' מלכים.

(14) שה"ש ב, ד.

(13) ראה תניא פל"א (מ, ב). וראה בהנסמן בלקוטי (15) שהש"פ פ"ב, ד. הגהות לתניא שם). רפמ"ז.

מזה] – אומר הקב"ה, שזה אמנם "עלי", אך ביחד עם זה "דילוגו עלי" אהבה – דהיינו, לא רק שמותר להם לעשות זאת, אלא הקב"ה אומר שלגביו זו "אהבה" – מכיון שתינוקות של בית רבן עושים זאת, ו"כי נער ישראל ואוהבהו"¹⁶.

וההדגשה בזה היא עד כדי כך, שתורה שבעל-פה באה ומתקנת את התורה שבכתב: בתושב"כ כתוב "ודגלו" – אומרת תושבע"פ שיקראו "ודילוגו"!

ממדרש זה רואים עוד יותר, עד כמה חשוב לרדת בעצמו לתינוקות, עד שאפילו הקב"ה מוריד עצמו אליהם – שיקפצו וירקדו על שמותיו, והוא אומר שזה ענין של אהבה!

י. וזהו מדרש מפורש, שדרשנים משתמשים בו בדרשותיהם –

אף-על-פי-כן, כאשר שואלים שליח חב"די: היתכן להוריד ענין נעלה כמשיח לילדים – הוא מתבלבל לגמרי!...

לכל לראש, עליו לדעת שהענין הוא אמת!

לכל לראש, עליו לדעת שזהו אמת לאמיתתו!

לכל לראש, עליו לדעת שכיון שזוהי שליחות של נשיא דורנו – יש לזה שייכות לילדים דדור זה!

ואם יעמיק להתבונן בזה – ובלבד שלא יתבלבל מיד – יראה, שעוד בזמן הרמב"ם, ועוד לפניו – בזמן שלמה המלך, כאשר היתה נתינת מקום לשאלה האם "חנוך לנער" צריך להיות "ע"פ דרכו" או באופן אחר – פסקו (הרמב"ם ושלמה המלך) ש"חנוך לנער ע"פ דרכו"¹⁷!

ובמילא צריך להסביר הענין דמשיח לכל הילדים – אמריקאים, צרפתיים, אנגלים, ולדבר לכל אחד לפי אופנו.

ובאם אינו עושה כן – הרי הוא מועל בשליחותו לענין החינוך! מאחר שמסרו לו את הילדים כדי לחונכם בכל עניני התורה שהיא "תורה אחת", ועאכו"כ שאי-אפשר להפריד בה"ג העיקרים.

ואופן החינוך לפעול אצל הילד את ה"אחכה לו" ושיצעק שרוצה את משיח, הרי זה דוקא ע"י שנותנים לו סוכרי' ופרסים וכו', כי לענינים אלו יש לו שייכות, משא"כ לענינים נעלים.

יא. ומכיון שזוהי שליחות של נשיא דורנו – עליו לצאת ולראות שכל ילד בדורנו יקיים תורה ומצות ויצעק שהוא רוצה משיח.

והרי לא מדברים על ילדים כמו שהיו בדורו של חזקיהו, שבימיו "בדקו מדן ועד באר שבע . . . ולא מצאו תינוק ותינוקת . . . שלא היו בקיאים בהלכות טומאה וטהרה"¹⁸ – אצל חזקיהו אכן הי' "ביקש הקב"ה לעשות חזקיהו משיח"¹⁹, אבל זה לא בא בפועל²⁰ –

מדברים על ילדים הנמצאים בדורנו זה – הדור קודם משיח, ובמילא צריכים 'לחטוף' ("אריינכאפן") ולספר לילדים אודות משיח.

(משיחת ש"פ תרומה ה'תשמ"א - בלתי מוגה)

(16) הושע יא, א. וראה המשך תרס"ו ע' תקנ ואילך.

(19) שם, ע"א.

(17) משלי כב, ו.

(20) ראה לקו"ש ח"כ ע' 518 ואילך.

(18) סנהדרין צד, ב.